

ΕΤΟΣ 69ο

21 Νοεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3573)

Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥ ΘΕΟΥ

Ἡ ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ ὑπόμνηση στὸν καθέναν μας τί σημαίνει νά μπορούμε νά δοξάζουμε τὸν Θεό, καθιστώντας τὸν ἑαυτὸ μας σκηνή του. Διότι στό πρόσωπο τῆς Παναγίας μας ἡ ἀνθρώπινη φύση προσφέρεται στὸν Μέγα Ἀρχιερέα Χριστό, ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται ἅπαξ ὁ μόνος αὐτός γιὰ νά προσφέρει τὸν ἑαυτό του θυσία «ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων» (Ἐβρ. 9, 7). Καί ἡ Παναγία γίνεται «θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ», ὅπως ἀναφέρει τό κοντάκιο τῆς ἑορτῆς.

Γονεῖς πού ἀγαποῦν ἀληθινά

Τὴν ὑποδέχεται ὁ ἀρχιερέας Ζαχαρίας μετὰ λαμπάδων, διότι ὁ Θεὸς τὸν ἔχει πληροφορήσει γι' αὐτήν. Τὴν ἀφήνουν οἱ γονεῖς της, ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα, στὸν ναὸ καί στὸν Θεό, ὄχι διότι αὐτοὶ δὲν μποροῦν νά τὴν μεγαλώσουν, ἀλλὰ διότι αἰσθάνονται ὅτι αὐτός ὁ θησαυρὸς δὲν τοὺς ἀνήκει πλέον. Εἶναι τοῦ Θεοῦ καί σέ Ἐκεῖνον πρέπει νά ἐπιστραφεῖ. Εἶναι οἱ γεννήτορές της, ἀλλὰ ἐκείνη θά γεννήσει Αὐτὸν πού θά ἀναγεννήσει τὴν ὑπαρξή μας ἀπὸ τὸν θάνατο. Ἔτσι, οἱ γονεῖς νιώθουν ὅτι αὐτὸ τό παιδί ἔχει κληθεῖ γιὰ μία ἄλλη ἀποστολή. Δὲν θά εἶναι πλέον τό παιδί τους, ἀλλὰ αὐτή πού θά δοξάσει στὸν Θεό ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Καί γι' αὐτό ὅ,τι τῆς ἔμαθαν γίνεται προσευχή. Γίνεται κοινωνία Θεοῦ. Γίνεται ἐμπιστοσύνη στό θέλημά Του. Καί οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς πρόωρα ἀποσύρονται ἀπὸ τὴ ζωὴ της. Διότι νιώθουν ὅτι ἡ χαρὰ πού ἔλαβαν μετὰ τὴ γέννησή της θά γίνει χαρὰ τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἔτσι εἶναι ἡ ἀγάπη αὐτῶν πού πιστεύουν ἀληθινά στὸν Θεό. Ἀνοιχτὴ πρὸς ὅλους. Ἔτοιμη νά ἀφήσει στὴν ἄκρη ἀκόμη καί ὅ,τι εἶναι ἀπὸ τὰ κύρια στοιχεῖα τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων, αὐτὸ πού ὀνομάζουμε «κτητικότητα». Τό «μου ἀνήκει», τό «εἶναι δικό μου».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 1-7)

Τό παλαιό άγιαστήριο, τύπος τοῦ νέου

Αδελφοί, εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαζ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἡ Παναγία, ἐπουράνιος ναός

Ἡ εἴσοδος τῆς Παναγίας στόν ναό τοῦ Θεοῦ ἀνοίγει τόν δρόμο γι' αὐτό πού θά συμβεῖ ἀργότερα: τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεός δίνει τόν ἁγιασμό στήν Παναγία ὄχι μόνο στήν ἡλικία τῶν τριῶν χρόνων, ἀλλά σέ ὅλη της τή ζωή. Θά ἐργαστεῖ μέ τήν προσευχή, τήν ἄσκησι, τή διακονία στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, μέ τή λήψη τῆς τροφῆς πού ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τῆς φέρνει, ὥστε νά εἶναι ἔτοιμη ἀπό ἓνα μέλος τοῦ ἐπίγειου, τοῦ χειροποιήτου ναοῦ, νά προσλάβει τόν Θεάνθρωπο καί νά καταστήσει τόν ἑαυτό της ναό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θά πεῖ τό «ναί» ἐξ ὀνόματος ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας στήν κλήση τοῦ Θεοῦ νά γίνει μητέρα του, καί, ὅπως καί οἱ γονεῖς της, θά μοιραστεῖ τόν υἱό της μέ ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Δέν θά τόν κρατήσῃ γιά τόν ἑαυτό της, ἀλλά θά ἀντιπροσφέρει τό δῶρο πού ἔλαβε σέ ὅλους. Στόν ἐπίγειο ναό θά σπουδάσει τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό. Καθιστάμενη ἡ ἴδια ναός τοῦ ἐπουρανοῦ, θά μοιραστεῖ αὐτή τήν ἀγάπη μέ ὅλους καί θά συνεχίσει νά τήν μοιράζεται, καθώς ἦταν καί παραμένει μεσίτρια πάντων.

Ἡ ἀγάπη εἶναι θυσία

Ὁ Χριστός θά μᾶς δεῖξει ὅτι τό ἐπιστέγασμα τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ θυσία. Ἐκεῖνος θυσιάστηκε γιά τίς ἁμαρτίες μας, γι' αὐτές πού γνωρίζουμε καί γιά ἐκεῖνες πού ἀγνοοῦμε. Καί ἡ θυσία του γίνεται ζωή. Ἡ Παναγία ἄφησε πίσω της τά ἀνθρώπινα, τούς γονεῖς της, τήν παιδικότητά της, τό δικαίωμα στήν ἐπίγεια χαρά καί εὐτυχία καί εἶπε τό δικό της «ναί» στήν ἀγάπη πού γίνεται θυσία. Καί μᾶς καλεῖ στόν ἐπίγειο ναό νά προσφέρου-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ πρώτη σκηνή εἶχε λατρευτικές διατάξεις, καθὼς καὶ τὸ πρῶτο μέρος, πού λέγεται «Ἅγιον κοσμικόν», καὶ συμβόλιζε ὅλο τὸν κόσμο. Κατασκευάστηκε λοιπὸν ἡ πρώτη σκηνή, στήν ὁποία ἦταν ἡ ἐπτάφωτη λυχνία, ἡ τράπεζα καὶ οἱ δώδεκα ἄρτοι τῆς προδέσεως. Μετά τὸ δεῦτερο καταπέτασμα, ὑπῆρχε τὸ μέρος τῆς σκηνῆς πού λέγεται Ἅγια Ἁγίων, ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦ θυματήριον καὶ τὴν κιβωτὸ τῆς διαθήκης, πού ἦταν καλυμμένη ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς μὲ χρυσοῦ, μέσα στήν ὁποία ὑπῆρχαν ἡ χρυσοῦ στάμνα, πού περιεῖχε τὸ μάννα, ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν πού βλάστησε, καὶ οἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ἐπάνω ἀπὸ αὐτὴ ἦταν τὰ ἔνδοξα Χερουβίμ, τὰ ὁποῖα ἐπεσκίαζαν τὸ ἱλαστήριον· ἀλλὰ γι' αὐτὰ δὲν θὰ μιλήσουμε τώρα μὲ λεπτομέρειες. Ἐνῶ ἔτσι ἦταν αὐτὰ κατασκευασμένα, στήν πρώτη σκηνή (στά Ἅγια) εἰσέρχονταν πάντοτε οἱ ἱερεῖς πού τελοῦσαν τὶς λατρευτικές ἀκολουθίες, στὴ δεύτερη σκηνή (Ἅγια Ἁγίων) εἰσέρχεται μόνον ὁ ἀρχιερέας μία φορά τὸν χρόνο, πάντοτε μὲ αἷμα, τὸ ὁποῖο προσφέρει ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

με τὸν ἑαυτό μας, τὰ πάθη μας καὶ τὰ λάθη μας, τὸ αἶσθημα ὅτι ὑπάρχουμε γιὰ τὸ «ἐγώ» μας, καὶ νὰ ἀνοιχτοῦμε στήν ἀγάπη. Στὸν ἰουδαϊκὸ ναὸ μόνον ὁ ἀρχιερέας ἔμπαινε στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Στούς δικούς μας ὀρθόδοξους χριστιανικούς ναοὺς, τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἐξέρχονται πρὸς ἐμᾶς καὶ μεταλαμβάνουμε τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ μας. Γινόμαστε ἔτσι, ὅσο μπορούμε, σάν τὴν Παναγία, δηλαδή σκηνὴ τοῦ ἐπουρανοῦ Θεοῦ. Ἄς τὴν μιμηθοῦμε καὶ στήν πνευματικὴ μας προετοιμασία, στὴ χαρὰ νὰ εἶμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

π. Θ.Μ.

Πολυτελής ἐπανεκδοση ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Γεωργίου Β. Μαυρομάτη

Ἡ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ μετάφραση καὶ πατερικὸ σχολιασμό
(σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 432)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προβαίνει στήν παροῦσα πολυτελὴ ἐπανεκδοση τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου», περιέχουσα τὸ πρωτότυπο κείμενο, νεοελληνικὴ μετάφραση καὶ πατερικὸ σχολιασμό (Ἀνδρέου καὶ Ἀρέθα Καισαρείας). Ἐπιπλέον, ἡ ἔκδοση φιλοτεχνεῖται ἀπὸ ἐγγρωμες μινιατοῦρες καὶ συντάχθηκε πλῆρες Εὐρετήριο, προκειμένου νὰ ὑποβοηθήσουν τὸν πιστὸ στήν εὐχερέστερη ἀνάγνωση καὶ μελέτη τοῦ ἱεροῦ κειμένου.

21 Νοεμβρίου 2021: ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ἦχος: πλ. α' - Ἐωθινόν: - - Απόστολος: Ἐβρ. θ' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκά.
Απόστολος: Ἐφεσ. β' 4-10 - Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη' 18-27.

**Νέα πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικὸς εἰκονογραφημένος τόμος**

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ**

(Α' ἔκδ., σχῆμα 20x27, σελ. 416)

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρὸ Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ' Σταυροφορία καὶ ἱερά Λείψανα «ἀγνώστων» ἁγίων στὴ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β' μέρος ἐπικεντρώνεται σὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὅπως ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ' μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λείψανα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τὶς «ἱστορικὲς περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπὸς τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νὰ προβάλλει τὶς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων ὡς πρότυπα γιὰ τὴ σχέση καὶ τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ νὰ μᾶς γνωρίσει τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ, τὴν ἐπιστημονικὴ - ἱστορικὴ θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἁγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ανατολῆς στὴ Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τὸ ἔτος 1204 μ.Χ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
